

TILBOÐ

Nú kanst tú ogna tær tað mest framkomnu BERNINA seymimaskinuna til ein sera lágan prís.

Vanligur prísur fyri
BERNINA Artista 180 er... kr. 20.995,-

Vanligur prísur
fyri broderemoduli er..... kr. 4.155,-
íalt kr. 25.150,-

BERNINA Artista 180 + broderemodul
nú einans íalt..... kr. 17.500,-

SPARIÐ
kr. 7.650,-

SP/F MARJUN HEIMÁ

C. Ploysengøta 4 • 100 Tórshavn
Tel. 31 25 31 • Fax 31 23 19

Bókhald

Føroya Shell søkir starvsfólk til bókhaldið á høvuðsskrivstovuni í Tórshavn.

Arbeiðið fevnir um:

- ábyrgd av ognara- og skuldarabókhaldinum
- vera við til at gera mánaðarroknskapur v.m.
- avgreiðslu av viðskiftafólki
- annað fyrisitingararbeiði

Vit vænta at tú:

- hevur HA, HH ella líknandi útbúgving
- hevur royndir innan bókhald og skrivstovuvyrkið
- er hollur teldubrúkar
- hevur innlit í roknskaparlig viðurskipti

Vit kunnu bjóða:

- eitt fjølbroytt og sjálvstøðugt starv við avbjóðingum
- møguleikar fyri útbúgving og persónligari menning
- góða løn við eftirlønarskipan í samsvar við útbúgving og royndir.

Hevur tú hug at vita meira um starvið, ert tú vælkominn at ringja á telefon 34 74 00 lokalt 213. Fyrispurningar og umsóknir verða viðgjørd í trúnaði.

Umsókn við prógvum og viðmælum, merkt »bókhald« skal sendast til P/F Føroya Shell, Postboks 188, 110 Tórshavn, og má vera okkum í hendi í seinasta lagi mánadagin 19. februar 2001.

Shell

Sosialurin - har
Sosialurin tað hendir

KONSERT

Alexander Vaulin – klaver

í Vestmanna skúla hósdeginn 1. febr. kl. 19.30

Norðurlandahúsið sunnudagin

4. febr. kl. 16:00

Skrá:

N.W. Gad

sonata í e-moll

Stenhammer

tre fantasier

Steðgur

Grieg

sonata í e-moll

Ilja Bergh

Spanske indtryk

**KONSERTFELAGIÐ
NORÐURLANDAHÚSIÐ**

GÓÐIR
BRÚKTIR
BILAR

Nissan Primera 1.6
Player, vinreyður, 4 hurðar,
árg. 1995, 99.000 km.

98.000

Nissan King Cab 4x4 TD
Hvitur, 2 hurðar,
árg. 1995, 75.000 km.

105.000

Nissan Patrol 3.3 Turbo
H/T, Reyður, 3 hurðar,
árg. 1988, 98.000 km.

25.000

Opel Corsa 1.4i
Sport 5sp, reyður, 3 hurðar,
árg. 1996, 64.000 km.

79.000

Citroen Saxo Diesel 1.5D
Gráur, 3 hurðar
51.000 km

90.000

Corsa Joy
Gráur, 5 hurðar,
árg. 1995, 56.000 km

76.000

Corsa Swing 1.4 16v
Bláur, 5 hurðar,
árg. 1997, 57.000 km.

93.000

Honda Accord 1.8
Grønur, 4 hurðar,
árg. 1996, 100.000 km.

117.000

Nissan Primera 1.6 SLX
St. car, gráur, 5 hurðar,
árg. 1993,

85.000

Opel Astra ST. Car
Bláur, 5 hurðar,
árg. 1997, 115.000 km.

105.000

Opel Corsa 1.4 Swing
Reyður, 3 hurðar,
árg. 1998.

90.000

Opel Corsa 1.4 16V, Swing
Grønur, 5 hurðar,
árg. 1997, 42.000 km.

95.000

Opel Corsa 1.4 Swing
Bláur, 3 hurðar,
árg. 1998, 36.000 km.

85.000

Peugeot 306 XS 2.0
St. Car, bláur, 5 hurðar,
árg. 1998, 29.000 km.

128.000

Toyota Carina E, Diesel
Grønur, 4 hurðar,
árg. 1995, 201.000 km.

110.000

Toyota Hi Ace, Diesel
Hvitur, 5 hurðar,
árg. 1990, 201.000 km.

60.000

Bilarnir finnast eisini á:
www.nissan.fo

½ Meinhardt Arge

Tjalduravegur • Postmóti 3771 • 110 Tórshavn • Tel. 31 61 61

Høvuðsreingerð

Privat, virkir, fyrítøkur,
stovnar, skip og bussar

Vaskarí & Reingerð
tlf. 316300
gsm 211312

Fái eina høvuðsreingerð
nú áðrenn sólin sær!

Stóra
bringu
-ella lítla?

Visti tú at 80% av øllum
kvinnum ganga í skeivari
BH-stødd?

Vælkomin inn á gólvíð
hjá okkum og vit hjálpa
og vegleiða tær at finna
just tína stødd.
Ring til okkum
og avtala tíð.

Vit hava BH í støddum
úr 65 til 110 cm. í ummáli,
og frá AA til H skál.

Vit hava eisini korsilett
í stórum støddum

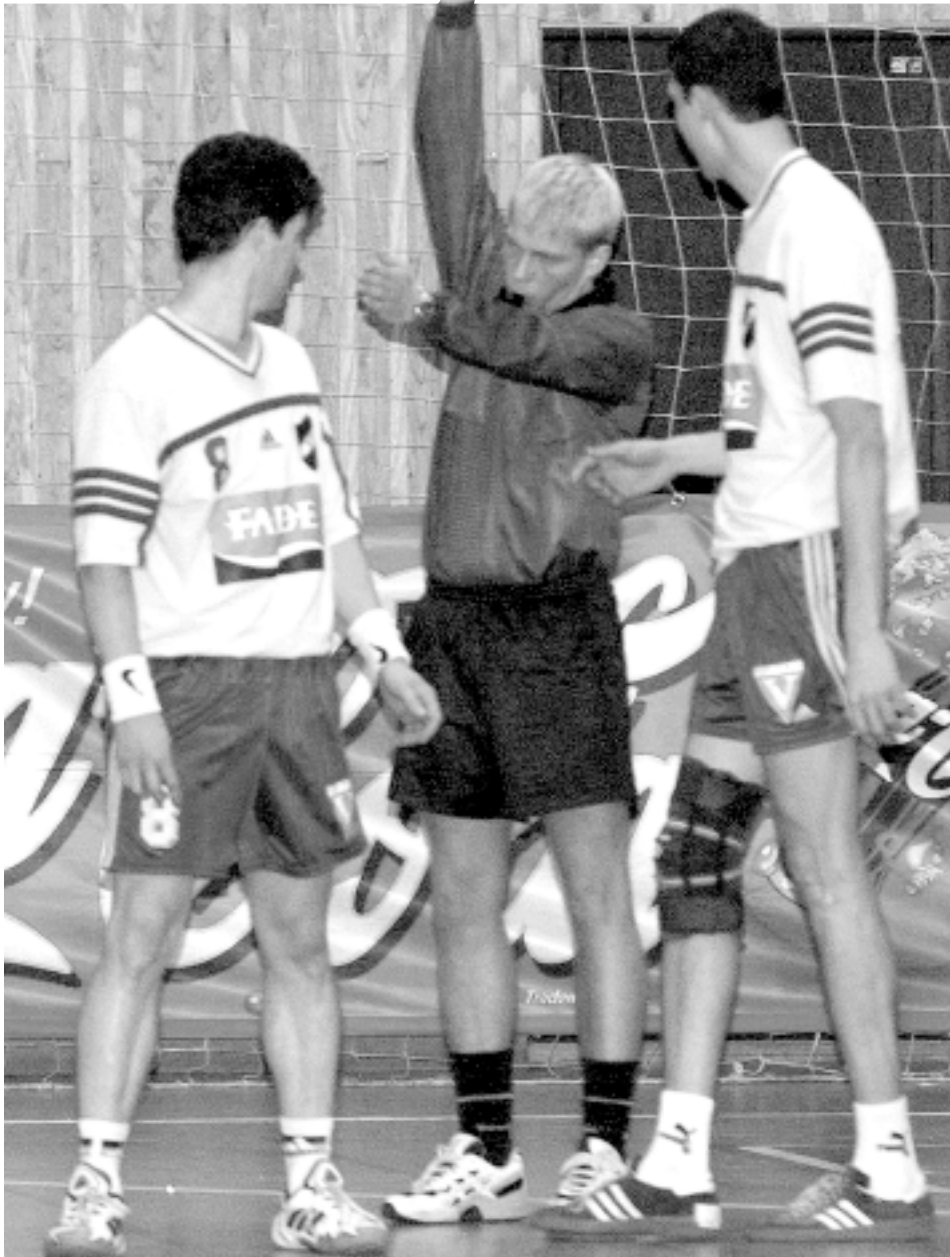
Dr. Jacobsensgøta 18
100 Tórshavn
Tel./Fax 316610

Ítróttur

Nr. 22 • hósdagur • 1. februar 2001 • 75. árgangur • www.sosialurin.fo

Kyndil-VÍF 16-24 (8-12)

Ikki bøn hoyrdur

Serliga eftir útvingina av Inga Olsen var dramatikkur ovarlaga á skránni. Hart spæl og hevnisøkur vóru loyvd, úttan at dómarnir sektaðu hetta nóg harðliga

Myndir: Álvur Haraldsen

Kyndil hevði tørv á einum unduri, um tað skuldi eydnast teimum at spæla seg fram til finaluna í Coca-Cola kappingini, men hetta var onga staðni at hóma í Ítróttahøllini á Hálsi týskvøldið

HONDBÓLTUR
Jákup Mørk

Høvdu kyndilsmenn eina lítla vón um víðari luttøku í kappingini, tá teir týskvøldið fóru á vøllin, so var tað skjótt, at vestmenningar

høvdu køvt hesa burtur í einki.

VÍF buldrandi avstað

VÍF legði beinan vegin nógv betri fyrri, og ikki minst í verjupartinum var nærlagni stórt. Meðan teir nýttu fyrstu lötuna at skjóta seg fyra – og samanlagt 16 – mál framum, vildi einki rigga hjá Kyndli. Fyrstu 10 minuttirnar skoraðu teir ikki, og hóast teir hesa lötuna fingi eitt mál skeivt kollðamt, og hareftir misnýttu eftirfylgjandi brotskastíð, so gekk tað meira enn stríðið at spæla seg ígjøgnum tøttu og hart spælandi vestmannaverjuna.

Bjarni varð sera væl ansaður av Inga, og slapp als ikki at seta sín vanligu dám á dystin. Miðverjan tóktist at ansa sera væl eftir Jónleif

og frispælingum hansara, og á veinginum tóktust leikarar ikki at hava neyðugu styrkina til at bróta ígjøgnum mótstöðuverjuna. Tað var eisini rættiliga skjótt, at hetta fór at geva seg til kennar við frustratiónum á kyndilsliðnum. Vestmenningar spældu, sum nevnt, hart í verjupartinum. Teir fingi eisini loyvi til tess frá dómarnum, og royndu kyndilsleikararnir at geva aftur úr somu skuffu.

Spakuliga ressaðust teir

grønu aftur, og tað eydnaðist teimum eina lítla lötuna at koma upp á javnt, men so svaraði VÍF aftur.

Eli læsti

Seinna umfarið var yvirváginn hjá vestmenningum kanska ikki so sjónlig at byrja við. Serliga fyrstu lötuna royndi Kyndil at toga nakað aftur, so teir um ikki annað kundu vinna annan dystin, men bráðliga traðkaði Eli Müller í VÍF málinum á bremsuna.

Hetta hendi annars beint eftir at liðskiparin hjá VÍF, Ingi Olsen, um miðjan hálvleikin fekk reytt kort fyri at toga Hans Áki Dal Christiansen í armin. Kyndil hevði tá mogleikan at minka niður í eitt mál, og við Inga burtur úr spælinum tóktust útlitin góð fyri at pynta um samlaða úrslitið.

Týskvøldið vóru langt ifrá so nógvir áskoðarar, sum tað vanligu eru til hesar dystir, men væntandi intensiteturin á áskoðaraplássunum gjørdi kanska, at tú betri legði til merkis, hvussu nógv leikararnir lögdu í dystin.

Hóast teir ongan mogleika høvdu at vinna samant, so sýndi Kyndil í longum lötum, at teir fyrri alt í verðini ikki vildu tapa dystin. Hinvegin vístu vestmenningar eisini, at hóast teir høvdu eina 12-mála leiðslu í skjáttuni, so høvdu teir ongar sum helst ætlanir um at taka sær av lötum.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Óneyðugur dramatikkur

Um tað var orsakað av frustratión frá kyndilsleikarunum um ikki at skora, ella tað var tí VÍF leikararnir vóru illir um útvingina av liðskiparanum, er ilt at gita. Kanska var talan um eina blanding av báðum, men seinasta korterið gjørdist undir øllum umstøðum sera rokmikið. Betri gjørdist tað ikki av, at dómarnarparið fullkomuliga misti takið á tí, sum fyrifórst á vøllinum. Til tíðir hevði hetta sera lítið við handbólt at gera. Í fleiri førum var heldur farið eftir manninum enn bóltinum, og ógvusligar kropstaklingar og hevnisøkur stóðu

ovarlaga á dagsskránni. Gerðir, sum úttan stórvegis hóvasták kundu borið eini fyra beinleiðis reyð kort við sær, vórðu at kalla ikki sektaðar. Ístaðin fekk Hans Áki eitt heldur bíligt reytt kort, tá hann fekk sína triðju útving í dystinum, og spurningurin er kanska, um hann yvir høvur gjørdi nakað brot á handbóltssreglurnar, tá hann fekk seinastu útvingina.

Stolta siðvenjan

Hetta við harða og til tíðir beinleiðis vandamikla spælinum sýnir tó eisini, hvussu nógv æran kann hava at siga, tá hesir báðir risarnir í føroyskum manshandbólti bresta saman.

Týskvøldið vóru langt ifrá so nógvir áskoðarar, sum tað vanligu eru til hesar dystir, men væntandi intensiteturin á áskoðaraplássunum gjørdi kanska, at tú betri legði til merkis, hvussu nógv leikararnir lögdu í dystin. Hóast teir ongan mogleika høvdu at vinna samant, so sýndi Kyndil í longum lötum, at teir fyrri alt í verðini ikki vildu tapa dystin. Hinvegin vístu vestmenningar eisini, at hóast teir høvdu eina 12-mála leiðslu í skjáttuni, so høvdu teir ongar sum helst ætlanir um at taka sær av lötum.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at flenna, men alt í alt hoyrir hetta jú eisini við til undirhaldið.

Betri bleiv tað kanska heldur ikki av, at í lítlu áskoðarafjöldini hoyrdust viðmerkingarnar frá benkrunum enn betri, og ikki kann sigast, at hesar høvdu til endamáls at sissa leikararnar. Ivaleyst kundi ein heil bók verið skrivað um tær meira og minni begávaðu viðmerkingarnar, sum vórðu slongdar út á vøllin. Onkuntíð hevði ein hug at øtast, aðrar ferðir at